

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון נ"ח: – כח חשון – כח שבט – כח אייר – כח אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שובי אני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שיב – הנצרך לנקבו במה מקנת בשבת

ב. אם ירדו גשמים על האבנים ונטבעו אם רישומן ניכר
מותר לישלן כדי לקנח ואין בזה משום סותר ולא משום
טוחן:

ג. צרור שעלו בו עשבים מותר לקנח בו ולא חיישינן שמא
יתלשו דאף אם יתלשו ליכא איסורא דדבר שאין מתכוין
הוא:

ד. לא יטלטל רגב אדמה לקנח בו מפני שאינה ראויה לקינוח
לפי שהיא נפרכת אסור לקנח בחרס אפילו בחול משום
סכנה שלא ינתק שיני הכרכשתא (פירוש המעים התלויים
כפי טבעת):

ה. היו לפניו בשבת צרור ואזני חרס חלקים דכיון דחלקים
הם ליכא משום סכנה מקנח באוזן החרס שהוא ראוי
לכסות בו פי הכלי צרור ועשבים יקנח בעשבים אם הם
לחים אבל ביבשים אין מקנחין מפני שהם חדים ומחתכין
את הבשר:

ו. מקנחין בשבת בעשבים לחים אפילו הם מחוברים ובלבד
שלא יזיזם ומשום משתמש במחובר ליכא דלא אמרו אלא
באילן אבל לא בירק:

ז. היה צריך לנקבו ואינו יכול לפנות שרפואתו למשמש כפי
הטבעת שממשמש שם בצרור והנקב נפתח לא ימשמש
בשבת כדרך שממשמש בחול דהיינו שאוחז הצרור בכל
היד משום השרת נימין אלא ממשמש כלאחר יד דהיינו
שיאחז הצרור בב' אצבעותיו וממשמש:

ח. למשמש בברזא כפי הטבעת דינה כצרור שלא יאחזנה
אלא בב' אצבעותיו ואסור לצאת בברזא אפילו תחובה
כולה בגוף:

ט. אסור לפנות בשדה ניר בשבת שמא יבוא לאשוויי גומות
ואם היה שדה חבירו אפילו בחול אסור מפני שדש נירו
ומקלקל:

א. אבנים גדולות שמצדדין אותן כמין מושב הלול ויושבים
עליהם בשדות במקום המיוחד לבית הכסא מותר לצדדן
ואף על גב דבנין עראי הוא לא גזרו ביה רבנן משום כבוד
הבריות:

סימן שיג – מלפול דלת וחלון
והמנעול בשבת, ובו י' סעיפים

א. פקק החלון כגון לוח או שאר כל דבר שסותמין בו החלון
יכולים לסתמו אפילו אם אינו קשור ולא אמרינן דהוי
כמוסיף על הבנין והוא שיחשוב עליו מערב שבת לסתמו
בו וקנה שהתקינו להיות נועל בו אין צריך שיקשרנו
בדלת ומכל מקום דמי לבנין יותר מפקק החלון ולא סגי
במחשבה שיחשוב עליו מאתמול וצריך שיתקנו לכך
לרש"י היינו שיתקנו לשם כלי שיהא ראוי לשום תשמיש
שיהא ראוי להפך בו זיתים או לפצוע בו אגוזים ולרבינו
תם אין צריך שיהא ראוי לדבר אחר אלא כיון שתקנו
ועשה בו מעשה והכינו לכך סגי. הגה: ומיקרי על ידי כך
כלי שמלאכתו להיתר ומותר לטלטלו כמו שנתבאר לעיל סימן
ש"ח סעיף ב' (צ"ט יוסף והלמנ"ס). ונגר שהוא יתד שנועלים בו
ותוחבין אותו באסקופה למטה ודומה טפי לבנין לא סגי
בהכי ואין נועלים בו אלא אם כן יהא קשור וכיצד יהא
קשור אם יש בראשו גלוסטרא דהיינו שהוא עב באחד
מהראשים וראוי לכתוב בו שדומה לכלי סגי אפילו אם
קשור בחבל דק שאינו ראוי להיות ניטל בו ואפילו אם
אינו קשור בדלת עצמו אלא בכריח הדלת ואפילו אם
החבל ארוך ואינו תלוי כלל באויר אלא כולו מונח בארץ
ואם אין בראשו גלוסטרא אם הוא קשור בדלת עצמה סגי
אפילו בחבל דק שאינו ראוי לינטל בו ואפילו כולו מונח
בארץ ואם אינו קשור בדלת אלא בכריח צריך שיהא
הקשר אמיץ שיהא ראוי לינטל בו ואפילו הכי אין צריך
שיהא תלוי אלא אפילו כולו מונח בארץ מותר שאין אסור
אלא כששומטו ומניחו בקרן זזית:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון נח]